

Korpilombolo åren 1959 - 1962

Vi drar till Korpis:

Efter ett slitsamt år i Kungälv fick Bengt tjänst som provinsialläkare med kungligt förordnande i Korpilombolo.

Bilen och det lilla flyttlasset tog också tåget. Vi möttes i Morjärv och fortsatte de sista 10 milen till Korpis.

Familjen flyttar

Till Korpilombolo

Utsedd av Kungen (se förordnandet på bild) kom jag med familjen i slutet av februari 1959 till Korpilombolo provinsialläkardistrikt. Flyttlasset hade gått före och bilen väntade på järnvägsstationen i Morjärv (en ny Saab, som kostat 9000 kronor och som var en investering inför glesbygdsarbetet). Efter 6 mils körning korsade vi polcirkeln. Strax därefter korsade vi distriktsgränsen och 4 mil senare var vi framme.

Korpiombolo ovan polcirkeln

Renbeteslandet

Bostad och läkarmottagning

De bästa åren i min gärning som läkare.

OM KORPILOMBOLO:

Korpiombolo är ett finskt uttryck för en tvådelad sjö i ödemarken som genomflyts av en bäck. De första invånarna kom omkring 1860 och den första landsvägen från Övertorneå blev klar under 1860-70 talen. Fiske, jakt och småbruk blev försörjningskällor. Korpiombolo blev egen församling 1856 och egen socken och kommun år 1870. Störst var kommunen på 1950 talet, med över 4000 invånare, med skogen som dominerande näringsgren. Idag är Korpiombolo en by inom Pajala kommun med cirka 550 invånare. Med utglesningen och ett minskande befolkningstal ligger förhoppningarna till gruvbrytning i Kaunisvaara.

Korpiombolo är mest känt för sitt fantasifulle namn och det internationella kulturevenemanget European Festival of the Night.

Att ha bott och verkat i Korpiombolo i 3 1/2 år har varit en förmån och en utvecklingsfas i livet som känns positiv. Människorna man mötte där var speciella, inte lika sörlänningarna. Man tog livet mer naturligt och jäkt och stress var minimalt. Tyvärr kom man dem aldrig riktigt inpå livet. Delvis berodde det på att vardagspråket var "Tornedalsfinskan"- Meänkieli. Man hörde till tjänstemännen och de hölls på distans.

Solveig hade fullt upp med tre små barn och hushåll men fick också bistå Bengt i arbetet. Att bli - vara provinsialläkarhustru var ungefär som att vara prästfru. Hon deltog i makens arbete på mottagningen. Svarade i telefon när jag var på sjukresor. Assisterade när jag skulle sy eller laga en fraktur. Hon talar ännu stolt om att hon kan hålla i en suturtråd med höger och klippa av den med vänster hand. Klippte kompresser, virade tork, rengjorde kanyler och allt annat som hörde till utrustningen. Vi steriliserade utrustningen i ett värmeskåp. Hembiträdet fick jobba parallellt dagtid på mottagningen. Hon var finsktalande. Hälften av patienterna talade helst Tornedalsfinska. Småskollärare och präst måste kunna finska för att få tjänst i Tornedalen, så inte provinsialläkaren.

Vår hemhjälp och också mottagningsbiträde, Ulla

Sammanhållningen inom tjänstemannakåren var dock väldigt fin. Det blev mycket umgänge kring barnen, vid middagar och inte minst i veckans bastubad i prästgården.

Prästfamiljen, Ekmans var en sammanhållande länk för oss som kom söderifrån och till ordinarie befolkningen. Hannes Rantapää, "kommunalrådet" likaså. Han månade om familjen och det var han som "rekryterat" provinsialläkaren med visning av distriktet för Bengt före beslutet att ta tjänsten.

Hannes Rantapää och Bertil Ekman 1960

Barnen hade det fint med närhet till naturen och skidåkning. Den minste gick på skidor samtidigt som han lärt sig gå, kanske var det lättare på skidor till och med.

Midnattssolen ställde till det för barnen, på sommaren när mor kallade på dem, om det var för att äta eller att lägga sig. Dagarna gjordes långa och nätterna korta i aktiviteter på sommaren – tvärtom på vintern.

By var inte så stor men hade den service man behövde utom att vin och öl mm fick hämtas med rekvisition på postbussen från Gällivare, om inte någon av tjänstemännen, vännerna hade resa till Luleå, då med beställningslista och bilen full på hemresan. Då kunde det bli fest.

Välkommen till Korpilombolo
 Welcome to Korpilombolo
 Tervetuloa Korpilombolhoon

Korpilombolo-Bydegård

Skola

järnväg

Bydegård

Röda skolan

Gårdby skolan
The school of Korpilombolo

Medborgarhuset

Bensin station
Gas station

Härbre Barn

De Greiff parken.
De Greiff park

Tallhallen
Sport center

Vårdshuset Tre Sågar
The Inn Three Saws

ICA

Läkarbostad och mottagning

Europas största levande julgran

Församlingsgården

Korpilombolo kyrka
Church of Korpilombolo

92 m

Men det var inte bara arbete - här bilder från "fritiden".

Bostaden

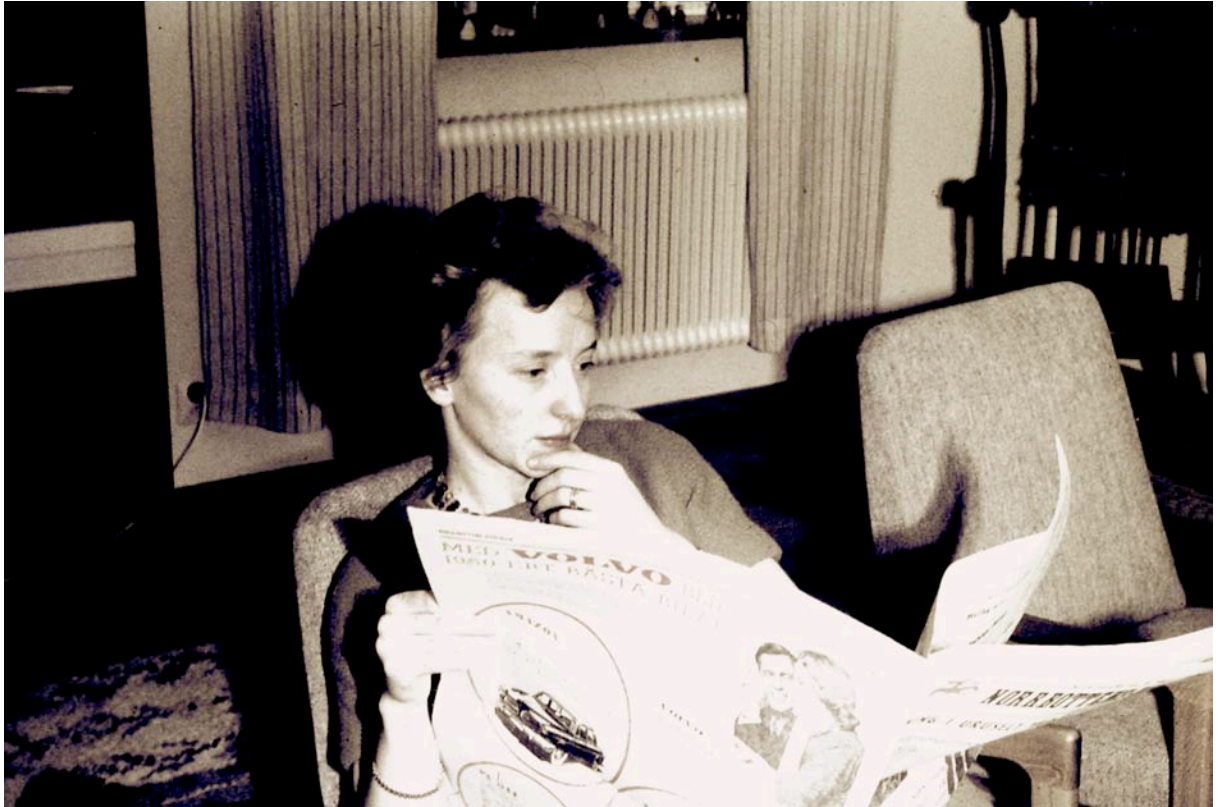

Vi fick en fin bostad, sammanbygd med mottagningen, som var det vanliga på den tiden. Billig hyra, fastighetsskötare (Lampa hette han) ingick för snöskottning.

Hannes Rantapää tyckte vi skulle ha egen bastu så det byggdes en i källaren.

Att lyssna på radio krävde stor antenn, som en TV-antenn men TV fanns inte.

Vi hade också odlingar. Olle var redan då stark intresserad av trädgård.

Olle, den blivande trädgårdsmästaren!

Renar var en vardag. Inte så trevliga i våra odlingar!

Men annars var de ofta en upplevelse Hannes Rantapääs renar presenterade han för oss.

Renskiljning

Snön och kylan var till glädje på alla sätt. Den gjorde att det blev ljust trots att solen saknades. Den gav bra vägar då de sköttes väl med plogning.

Här en vinterbild.

Fritidsaktiviteter på skidor. Magnus, tre år gammal, gick bättre på skidor än utan.

Här alla barnen på skidor

och Bengt o Solveig

Mera utomhusvistelse

Man kunde också fiska på sjöarna. Det blev små abborrar – tusenbröder, som maldes tillfärs. Ibland var det fisketävlingar som samlade många på isen,

Vi gjorde en utflykt till Pallas Tuntori i Finland tillsammans med vännerna, familjen Lindgren.

Men det var sommar också, med mycket mygg, så i badet. Dit kom de inte!

Scoutingtogs upp. Vi startade en kår.

Också här friluftsliv.

En hund hade vi också –AKKA, som tråkigt nog fick valpsjuka och dog.

Lenas kompis Marie. Bägge började i skolan men bägge flyttade strax efter söderut. Vi till Gråbo. Marie och Micke till Skå utanför Stockholm.

Olle och Micke

Solveigs syster Lisbeth kom på besök första sommaren.

Vi besökte Kiruna och min skolkamrat Ralf Davidsson med fru Marianne.

Jukkasjärvi

I Abisko hade vi scoutläger en sommar. Här en känd vy – Lappporten.

I Torneälven fiskades sik i s.k. pator. Här i Kukkulaforsen.

Tärendö ,so var mitt granndistrikt. Vi delade jobb vid frånvaro. Mest känd kanske för Bifurkationen – Torne- och Kalixälvens samflöde.

Men ibland tråkigare vyer. Hormonbehandlad skog.

